

Pati natae

co noc bezsenną mara się zjawia
będąca moją smutku granicą
w blasku księżyca samotne lico
duszę męczenną pieśnią zabawia

o zapomniany przez świat śnie blady
wznoszę na ciebie znużone oczy
czekając aż mnie znów twój duch zmroczy
nucąc do ucha rzewne ballady

śpiewając cicho głosem sumienia
każde uczucie stawia w płomieniach
jak napotkany wzrok furiata

rankiem bez świtu wewnątrz spopielam
z prośbą na ustach psyche umiera:
" choć raz zmartwychwstać bez świata ! "

Maja Mikulska, kl.III A